

Savalimmiunut Tikilluarit

Oddagrein

Í gjár kom nýggi grønlandski landsstýrisformaðurin, Jonathan Motzfeldt á almenna vitjan í Føroyum. Við er eisini konan Kristjana Motzfeldt. Savalimmiunut Tikilluarit - Vælkomin til Føroya - tit bæði og tey, sum eru í tykkara fylki.

TAD er altíð hugaligt at fáa frægar gestir á vitjan. Men einki er sum at bjóða nøkrum av okkara bestu og næstu grannum hjartaliga vælkommum. Hetta skulu tit vita, at grønlandingar eru altíð vælkomnir til Føroya.

SAMVINNAN millum londini bæði byggir á drúgvatraditiðir bæði vinnuligar og mentanarligar. At tað júst í hesum tíðum koma út bókur um føroyingar í vinnu í Grønlandi sigur so heldur ikki so lítið um, hvat vit hava at takka grønlandingum fyri, tá tað snýr seg um at troyta teirra fiskigrunnar.

SÍÐANI virksemd í Føroyingahavnini datt niðurfyri og einki útlet var fyri at menna hetta av nýggjum hevur tað kanska verið so sum so við vinnuliga samstarvinum. Spurningurin er um ikki føroyingar og grønlandingar aftur kunnu taka saman hendur og vera við til at menna vinnuna í Norðuratlantshavi. Nú vit fara inn í eina nýggja öld - og tað eisini við einum nýggjum grønlandskum leiðara, sum eisini hevur drúgvatraditiðir frá fortíðini - er tað spurningurin, um vit ikki áttu at sett út í kortið av nýggjum - vinnunuliga, handilsliga, mentanarliga og menniskjansliga. Nú er tað so lætt at brúka orð sum samvinna og samstarv. Uttan ítøkilig innihald eru tað bara innantóm og einkisigandi orð. Hetta mugu vit til at gera nakað við. Vit mugu til at geva hesum orðum kjot og blóð - vit føroyingar og tit grønlandingar - til felags ágóða.

SUM smátjóðir - men kortini við nokrum av heimsins ríkastu økjum - hava vit so nógv til felags. Vit hava nógv at geva hvør øðrum og vit hava nógv at læra hvør av øðrum. Okkara lutur sum smátjóðir, ið vilja verja mál, mentan og sereykenni fyri ikki at tosa um náttúruna og umhvørvi annars, er at hittast oftari til at tosa um víðurskiptini. Bert við einum framhaldandi dialogi ber til at gera orð til veruleika. Tvs. at fremja í verki tað, ið vit øll so fegin síggja fram til.

JONATHAN MOTZFELDT kennir føroyingar væl, tí hann hevur verið landsstýrisformaður áður. Hetta er so hansara fyrsta vitjan sum nýggjur formaður, og vit síggja fram til, at hann fer at halda fram við tí politikki, sum undanmaður hansara, Lars Emil Johansen rak mótvegis grannalondum sínum. Tað er altíð hugaligt og forvitnisligt at fáa vitjan úr Grønlandi. Hóast vit eru so ymisk, so hava til til felags at vera smátjóðir, ið vilja verja og hjúkla um sín identitet. Latið okkum ikki bert tosa um vinnuligt samstarv - latið okkum ikki minst taka útgangsstøði í tí menniskjansliga og umhvørvinum. Tað er hetta, sum skapar fortreytina fyri øllum øðrum, nettup hetta at vit eru serstøk fólk við egnari mentan, máli og livihátti. Væl skulu vit samskipta við umheimin, men latið okkum eisini hjúkla um tað, sum veruliga er okkara. Hjartaliga vælkomin til Føroya.

Sosialurin

Lesarabrøv

Til S. P. í Grund um kringvarp v.m.

Í nógv ár hevur býráðið í Havn kravt at útsýkingar skuldu útgerast við kaðalskipanum.

Hesar skipanir kostaðu hvørjum húsarhaldi millum kr. 10.000 og kr. 15.000 bara í tilfari til kaðal og forsterkarar. Afturat hesum kom so niðurgraving og parabolskipan og útbúnaður til Rás Tórshavn og SvF, soleiðis at kostnaðurin hvørt húsik hevur gildið fyri hesar skipanir, sum bleiv tvingað inn á okkum frá kommununni síðu, liggur uppá ikki minni enn 20.000 kanska heldur 25.000 kr.

Fleiri útsýkingar liggja so fyr - t.d. Norðasta Horn og Inni á Gøtu, at sera ringlindir er hjá hvørjum húsik sær at móttaka bæði Rás Tórshavn og SvF.

Tí varð eisini roynt at venda sær til býráðið um at fáa teir at gjalda part av hesum útreiðslum, men hetta varð avvist.

Nú frætta vit so, at lands-

stýrið ætlar at leggja »nýtslugjald« á kaðalskipanir, soleiðis at tað gerst uppátrugni at reka hesi feløg, sum frammanundan eru dýr at reka, tí tey krevja stórt viðlíkahald.

Tað vil siga, at vit, sum hava verið atvoldin til, at bæði land og kommuna hava spart nógvan eyka pening við ikki at seta sendarar upp til m.a. hesi øki, nú skulu áleggjast eykaskatt afturfyri.

Tá verða sjálvsagt kápskipanir okkara sløktar og so nýðast bæði land og kommuna at seta sendarar upp, umframt at so verður hvørt húsik í Havn avtaglað við stórum antennum og parabolum.

Tað má eisini vera Sámál Peturi í Grund þúra greitt, at endurgjald fer at koma frá antennumfólgunum.

Eg hevði ikki væntað, at SvF og Útvarpið ræddust so illa kappinguttanfrá, at teir máttu biðja landstýrið

tiggja til so skitin vápn sum at forða landsins borgarum at fáa objektivan tíðindaflutning, tí tá tað snýr seg um at »stjåla« sendingar frá øðrum, liggur hvørki SvF ella ÚF á tí lætu síðuni.

Og nú roknar S.P. í Grund so við, at antennumfólugini skulu gjalda ta upphædd, sum hann gjøgnum figgjarlógina hevur ætlað at latið SvF og ÚF. Meiri tjóðagóðs!

Nei, keine Hexerei, nur behendigkeit.

Ella sum tá ÚF segði frá tíðindum úr Kina: fyrst skjóta teir tey sum mótmæla, síðani selja teir gøgnini til transplantatión í vesturheiminum, og síðani senda teir teim avvarðandi rokning fyri kúluna.

Í teim friu (kommunistisku íroknað) londunum rúndan um okkum, verður kommunikatiónsverkið stuðlað av tí almenna, men útið bygt á privatum grundarlagi. Í Føroyum skal tað

vera so dýrt sum møguligt og so vánaligt sum møguligt, og einastu, sum skulu stuðlast, eru teir triggir stovnamir SvF, ÚF og TFL, umframt at teir sleppa at reka handilsvinnu uttan at vera skattskyldugir.

Hví skulu vit í Føroyum gjalda 4 ferðir so nógv sum ein danskari ger, tá hann ringir inn til grannahúsinu?

Hetta kunnu vit eisini gera við kápskipanir okkara, og hetta veit TFL, so tí skal avgjald leggjast á, so vit ikki hava ráð at fáa okkum slíka skipan.

Nú skilji eg knappliga kinesaran, sum var og vitjaði í Føroyum í summari, hvat hann meinti við, tá hann segði, at í Kina fólði hann seg sum ein friur borgari í einum frium landi.

Eigarafelagslimur
í Havn

Um Útvarpið, rís og rós

Gott nokk var tað ein endursending, men tað var so áhugavert seinasta sunnu morgun at hoyra bíbilsku vísurnar hjá Møllehave.

Nýtt evni og so ein onnur rødd eisini, sum dugdi at greiða frá. Henda morgunsending hevur leingi trøngt til eina endurnýggjan og nýtt fólk. Eg havi ongantíð skilt, hví sami persónur skal hava tær tónleikasendingar sama dag. Man slíkt verja vanligt í øðrum londum, - í so nógv ár??? Gott nokk hevur hesin nógv vitan um tónleik, men ber ikki til at

hesin leggur til rættis og onnur rødd leggur fram tónleikin fyri okkum?

Og so má man jú bara spyrja nær fáa vit kvinnur at hoyra í hesum sendingunum?

Sendingin »Viða um« hevur viðhvørt góð evni. Kanska hevði tað verið betri, um svarini komu sum samtala og ikki bara blivu lissin upp. Einaferð hevði henda útvarpskvinnan stak góðar sendingar um sosial problem, um gerandislív og dagsins okendu hetjur. Eg kundi ynskt at hoyrt lík-

andi sendingar aftur.

Kørsendingin er ofta góð, og unga daman í ungdomssendingini riggar væl. Ungfólkið í húsnum situr trúliga og lurta, so har man vera í lagi.

»Millum fjals og fjøru« vóru áhugaverdar sendingar, og arvtakarinn í ár sær út til at klára tað væl eisini. Óført!

Og til endans eina ferð enn: Ber ikki til at kvinnur lesa stuttsögur ella framhaldssögur? Ella taka sær av »Lurtarnir og vit«, »Nýtt og gott gamalt« »Í vingarð-

inum«, »Morgunsendingin« osfr.? Álvartos, eru bara mannfólk í Sortudíki? Styggja tit konufólkini burt? Gott nokk eru nú tær kvinnur at hoyra av og á í tíðindunum. Verið nú so fittir ímóti teimum, so tær halda á.

Lurtari

ps. Vinarligast sigi straks frá, nær ein sending verður endursend bæði í bløðum og útvarpi. Takk fyri.

Framsýning í Norður-landahúsinum

Í hesum døgum hevur Bernhard Lipsoe framsýning av standmyndum úr jarni í Norðurlandahúsinum. Tað er heilt einastandandi stuttligt og hugtakandi at síggja, hvussu hann fær hesar stívu og koldu plátur at livna. Antin tað so eru kvinnur ella djór, hann hevur gjørt, so tykist tað, sum tey røra

seg, tá tú gongur framvið. Ein fragd fyri eygað! Og hygg so seydírnitt-uttanfyri, so væl í holdum. Einki at siga til, at veðurin stendur har so erpin.

Takk fyri, at tit fingi hesi listaverk henda vegin.

Alma Bjartalíð,
Klakksvík

Tøkk

Hjartaliga takka vit øllum tykkum, sum vístu samkenslu og hjálpsmi, tá ið kæri maður, pápi, verpápi, abbi og langabbi okkara

MORTAN MIKKELSEN

Mortan í Skálanum,
á Sandi

doyði og varð jarðaður.

Tøkk til tykkum øll, sum vóru um hann tað síðstu tíðina. Tøkk til tykkum, sum á ymiskan hátt hjálptu til, eingin nevndur eingin gloymdur.

Tøkk fyri gávur til Føroya Psoreasisfelag, kransar, blómur og til tykkum øll, sum fylgdu honum til hansara seinasta hvíldarstað.

Fyri tey avvarðandi

Marianna og børnini við familju

Lýsið í sosialinum